

НОВИ САД

КУЛТУРНО-ПРОСВЕТНИ И ПРИВРЕДНИ ЛИСТ ЗА ДУНАВСКУ БАНОВИНУ

Број 32 | Главни и одговорни уредник ДУШАН ЧАМПРАГ | Краља Петра 3. | За власника и издавача одговара ДУШАН ЧАМПРАГ | Година X.

Пред општинске изборе

Нови закон о општинама сада ће омогућити пуну делатност основним јединицама нашег државног и националног живота. Оствариће се жеља широких народних слојева, да сами непосредно сарађују у јавним пословима.

Општинским изборима обавља се политички живот у нашем селу, те ће се показати плодови рада на унутрашњој консолидацији.

Општински избори треба да се спроведу у духу наше југословенске политике, основане на Манифесту Њ. В. Краља од 6 јануара 1929 године.

Потребно је стога да све своје силе и сав свој рад уложимо, да се наше општинске управе предаду у руке најбољих и најспособнијих, поштенних и радених лица. Народ с правом очекује плодан рад општинских управа, те се стога вођство тога рада мора поверити конструктивним и несеквичним вођама.

Нови општински закон ставља наше општине делимично пред нове задатке: налаже им старање и бриге које до сада нису биле познате у многим крајевима. Делокруг наших самоуправних јединица знатно је проширен, па ће бити потребан

двоструки напор да се постигне циљ који је постављен.

Тражи се подизање привредног, социјалног и културног значења наше општине на степен који одговара савременим приликама и нашем данашњем националном прогресу.

ЈРСД као носилац Југословенске државне и националне идеје мораће да докаже да је успела у својим редовима створити не само солидарност у погледу на битност државних и националних проблема него и солидарност у спровођењу свога политичког рада.

На организацијама ЈРСД лежи сва одговорност да странка у овим општинским изборима покаже своју животну снагу и да се пред народом афирмира као нова хомогена партијска целина у којој нема места ранијим подвојеностима и трзавицама.

То би значило рушење јединства велике југословенске националне политике, којој сви морамо да предано служимо.

Народна свест треба да је дубока, те да општински избори донесу добре плодове не само у животу и раду појединих општина, већ и у животу и раду целе државе у духу државног и народног јединства.

сувереним државама, са обезбеђењем територијалног интегритета и да се организује колективна одговорност свих држава чланица Друштва народа за одржање мира.

Француска је уложила много напора и око организације економске сарадње у Европи.

Све је то инспирисано несеквичним циљевима, и у томе је сва снага француског народа и главна одлика 14 јула. Свечано прослављење овога дела обавља се не само у Француској, него у свима државама света, камо је француски дух послао и учврстио племените идеје широкогрудне међународне љубави и организације свеколиког човечанства за одржање мира.

ПРОТЕКЦИЈА..

Проекција није чедо садашњице. Протекција није неки нарочити производ послератног менталитета.

Протекције је било и пре рата, па има је и данас; али само у много већој мери, него што је било пре рата.

Пре рата, протекција је играла улогу тамо, где су у питању били велики положаји. Данас пак, протекција се толико укorenила дубоко, да се не може постати чак ни чистач новосадских улица без — протекције.

Извесним људима је постала протекција — професија.

Ко је моћнији протектор, његов се протежант сигурније провлачи, без обзира на то, да ли је он способан и да ли ће одговарати дужности.

Услед тога, многи способни људи, који немају протекције, морају да шетају, беспослице и трпе највећу беду, док неспособни уживају благодети протекције.

Овако је стање ствари, болест друштва, или болесно стање.

У много случајева се дешава и то, да се одговорне личности, чак и не питају за постављање њихових млађих сарадника, за чији рад они морају да снесу одговорност.

Па ипак то је тако, и онда се не треба чудити, ако овде онде искрсне по која немила афера.

Ко буде уништио мој протекције — тај ће бити јунак данас, тај је заслужио чак и Нобелову награду.

ДАЛИ ЗНАТЕ, ДА КЊИЖАРА „СЛАВИЈА“ има све савремене КЊИГЕ?

Кога треба редуцирати?

Преватрпаност надлештава непоузданим чиновничким елементом захтева обсежно редуцирају. Докази сведоче како су страшне малверзације које се свакодневно догађају ових после ратних година. Грамзливост за раскошан живот збрисала је све обзире. Оргије које се проводиле у рату настављају се и у миру. Само с том разликом што је криза онемогућила лако заслуживање новца, те се проводе и други начини да се којим било испадом дође до новца. Дуги низ година прошао је од рата а последице штетне и убитачне још се увек ређају. Протекција и новац отворила су широм врата уреда и примиле у своју средину све и оно што није за рад и привреду, тек да се плата вуче и да се запосле. И онда није ни чудо што се сваки дан чита о провеверењима, раставама брака, убиствима, подвалама и денудацијама.

Удате жене остављају мужеве у другим местима само зато да се неодрекну државне службе и плате и онда временом тај брак и сасвим коначно раставља се. Муж је дужан жену и децу надржавати и њу треба редуцијом присилити да засновану обитељ наново успостави.

Видимо шта трпи и у једном месту живући кућа и деца када жена и мајка уредује и заузима места другом, када би лако могла и са мужевљевом платом домаћинство водити. А напоследку какви мора бити тај уредски рад удате жене чије су мисли везане за кућевне и мајчине бриге? Стога би безравлике све удате жене требало вратити својим кућама. На жалост најпреча потреба редуције треба да погоди женске које су имућне и само из луксуза, хира и провода службују, док други потребан, заслужан и спреман нема ни хлеба. Има породица где су шест чланова исте на државном буџету. Где је ту савест? И зар се може решити та данашња криза ако ће неко све сам за себе и своје приграбити.

Напоследку морамо се дотаћи и неморалних дегенерика оба пола који се под видом рада увукли у сва надлешта, да својим неморалом трују и све остале. А то су разни перверзни типови људи и пропали женских, које се из барова, балетских школа, музичких капела довели протекцијом себи сличних до уреда и државне службе. Намештене и дотеране

НАЦИОНАЛНИ ПРАЗНИК ФРАНЦУСКЕ

Француска слави 14 јули као свој национални празник. То је један од највећих датума француске историје. Француска слави тај дан из поштовања према свима онима, који су пали у одбрану француске слободе. Но тај дан је и симбол рада и напора Француске за победу слободоумних идеја и за победу начела народности, по којима су основане готово све нове националне државе.

Наша држава и наш народ у знак захвалности и пријатељства према Француској узимају удела у слави 14 јула. Француски народ пак осећа у прослави 14 јула тим веће задовољство, јер су сви напори Француске за организацију у Европи успехом крунисани и поставили Француску на чело свих дипломатско-политичких акција, чији је предмет одржање мира и његове консолидације.

Француској припада захвалност за стварање националних држава у Европи. Идеја слободе кренула је из Француске, пробудила много народе из ropства и учврстила националну свест код осталих народа. Заслуга је

дакле Француске што данас у Европи постоје националне државе.

Југославија је такође основана на начелу народности. Наша држава сваком приликом одаје захвалност свима оним пионирима француске политике, који су помагали југословенски народ да оствари своју националну државу. Интереси нашег народа и Француске били су истоветни у прошлости, то су, у садашњости а биће и у будућности, а то је солидна залога најфикасније сарадње Југославије и Француске на остварењу свих оних идеја, чији је циљ организација мира и његово одржање.

Празновање 14 јула даје подстрека сваком Французу да се одушевљава и да сарађује у корист слободе и мира; сваки Француз жели да допринесе триумфу племенитих идеја, чији је крајњи циљ међународна сарадња и трајан мир.

Познати су сви моменти француске спољне политике за последњих 15 година, када се радило да се европским народима осигура слободан развјатак у

у скупим тоалетима, разголићених руку и тела (што већи смело бити дозвољено у уреду) заваљају ожењене или главно само добро ситуиране људе, растављају бракове и живе са њима у конкубинату. Заиста се може поставити питање, зашто се такви и такве држе у државној служби, где треба да влада ред и правда и где се брине и ради за све народне потребе?

И где може странка без бојазни о повреди уредовне тајне изнаша своје тегобе у нади да ће наћи поуздани ослободитеља и искусна чиповника а не мондена, расипника и уцењивача.

Наведено у овом чланку мора ма кад уследити а што пре било би и боље за спас и олакшање народно.

Свечано отварање

дома хуманог друштва „Коре хлеба“ и „Дечјег обданишта“.

У прошлу недељу је у Новом Саду на свечан начин отворен нови дом хуманог друштва „Кора хлеба“ и „Дечје обданишта“, које стоји под високом заштитом Њен. Вел. Краљице Марије.

Овој свечаности присуствовали су, поред изасланице Њ. В. Краљице Марије дворске даме г-ђе Доре др. Гедеона Дунђерског, још и заступник Министра социјалне политике и народног здравља г. др. Иван Јаковљевић, заступник Министра просвете, инспектор Министарства просвете г. Данило Ђорђевић, заступник Бана Дунавске бановине начелник управнога одељења банске управе госп. др. Стојан Баришић, председник Округног Суда госп. Илија Лонгиновић, управник полиције, полицијски инспектор г. Цветан Ђорђевић и многе друге угледне личности из Новог Сада.

На самом почетку отварања ове свечаности, председница друштва г-ђа Јелена Кон прочитала је текст брвојавног поздрава, који је упућен Њ. В. Краљици Марији као високој заштитници друштва.

Дом „Коре хлеба и дечјег обданишта“ саграђен је тако да може задовољити све потребе једног савременог хуманог друштва.

Изградња дома стајаће око 1,015.000 динара, од које је суме досада исплаћено више од половине, а остатак биће исплаћен до фебруара 1934 год.

Кроз осам година од свога осnutка, ово хумано друштво је показало заиста завидне резултате на пољу хуманости, какве није показало ваљда ни једно друштво са таквим циљем.

А подизање велелепног дома, са свима уређајима, јесте видљиви знак, силног пожртвовања и неуморног рада друштва, коме се још увек на челу налази иницијаторка г-ђа Јелена Жила Кона, која је узор председница вредноће и пожртвовања.

Данас ово хумано друштво приређује у Хотел „Парку“ у пола 9 сати увече велику забаву са одабраним програмом.

Афере и само афере!

Јучерашња „Политика“ донела је сензационални чланчић под насловом: „Сто милиона динара неправилно отписаног пореза“.

У том чланчићу се између осталог вели: „Многи угледни и богати људи и институције из Новог Сада и околине, успели су да им се заобилазним путем и на један ретко чудан начин, отпишу огромна пореска дуговања на штету државе“.

У истом чланчићу се вели: да се за ову ствар заинтересовала и Главна контрола из Београда, која је послала свога иследника, који већ две недеље ради на расветљавању ове афере, а да истовремено по овој ствари воде истрагу и државно тужиштво и судске власти.

После расветљавања ове афере, јавност са пуно права тражи: да се на јавност изнесу не само имена тих чудотвораца, већ ко су, шта су и одакле су и на какав су начин изводили та ретка чуда и како су до њих долазили.

Ако се злоупотребама хоће да стане ногом за врат, онда се они у изворима морају загушити.

Једна значајна културна прослава у Матици Српској

Матица српска прославила је на свечан начин отварање свога музеја 9 јула. По извештајима престојничких листова, свечаност је одлично испала. У одсуству г. Врховца, председника Матице српске, заступао га је госп. др. Александар Моч, потпредседник. На прослави су била заступљена, по извештајима, наша просветна друштва, али не сва. По тим извештајима, није био заступљен Загреб, Љубљана, Скопље и други. Но рецимо, да је овако добро. Ја ћу да се само осврнем, врло укратко, на говор г. дра Николе Милутиновића, секретара Матице српске, душе њене. Он наглашује у свом говору:

„Матица српска је од увек била грађанска, малограђанска, средњосталешка установа“, није госп. секретар додао, да је баш тај сталеж највише учинио за Матицу. Али је рекао, чиме се и ми слажемо, да је Матица чинила од почетка „националном просвећивању и подизању тога средњограђанског сталежа“.

Сада питамо: зашто се путем јавности, ако не лично, нису позвали, и ти малограђани на ту тако важну културну прославу. Од тих и данас сачињавају највећи број чланова. Или су можда они само машина за гласање? И зар не би баш и овом приликом Матица српска пружила тим „малограђанима и средњем сталежу“ доказ, и очигледног доказа, да је Матица ту за њих и да је њихова.

И најзад, зашто се та прослава морала одржати баш онда, кад њен најјачи интелектуални представник, председник, није ту.

Зашто? Чућемо и рећи ћемо нашу објективну. За сада оволико, или о том потом.

Јован З. Медурић
малограђанин

Одговор на исправку г. др. Милорада Попова у 30 броју листа „Нови Сад“

Г. др. Милорад Попов, јавни бележник и градски одборник новосадски, покушао је својом новом исправком у 30 броју Вашег цењеног листа да побје неке моје тврдње у исправци, коју сте донели у 29 броју о. г. У интересу истине молим, да донесете ову моју исправку:

1. Г. др. Попов тврди у својој последњој исправци, да је задолмљено земљиште у Великоком ритку ослобођено испод удара аграрне реформе по решењу Министарства пољопривреде бр. 13420/933 од 14/III. о. г., да ће оно највећим делом постати својина града Новог Сада и да ни после отплате дуга неће бити стављено под удар аграрне реформе, а да према томе не стоји моја тврдња, да ће после отплате дуга и та земља доћи под удар аграрне реформе.

Ја сам пак своју тврдњу базирао на решењу г. Даке Поповића као Министра аграрне реформе бр. 37.458 од 10 децембра 1928, за које је г. др. Попов у својим примедбама на моју прву жалбу тврдио, да је повољно по интересе града Новог Сада („Покрет“ бр. 13 од 25 маја 1933, стр. 3). А у том повољном решењу написао је г. Дака Поповић: „Решавам, да се у начелу дозволи, да се оне површине, које данас нису употребљиве за сврхе аграрне реформе, након што их власник град Нови Сад мелиорира, не употребе за сврхе аграрне реформе пре коначне амортизације инвестираног зајма“. Да је пак овај извод из решења г. Даке Поповића тачан, позивам се на извештај г. Бороте у седници Градског одбора од 23 марта 1933 год. (записник стр. 39).

Г. Дака Поповић је дакле решио, да се ритска земља после исушења не може узети под удар аграрне реформе, док се коначно не исплати инвестираног зајма, а то значи, да се после тога има да узме под удар аграрне реформе. Стога сам и ја тврдио, да град не може имати користи од задолмљене земље, док то решење постоји, а г. др. Попов је пак тврдио („Покрет“ бр. 13/933, стр. 3) да је то решење повољно по интересе града Новог Сада. Ја то пак најодлучније поричем.

Решењем Министарства пољопривреде бр. 13420 од 14 марта 1933, задолмљене земље излучују се до душе испод удара аграрне реформе — изузе 318 кат. јутара, које су добили аграрни интересанти — али то се чини на основу §-а 10 тач. 9. Закона о ликвидацији аграрне реформе под условом, да се градска општина обавезе, да ће у року од 15 година ритско земљиште привести пољопривредној култури. Министарство пољопривреде образложило је потребу излучења ритског земљишта испод удара аграрне реформе тиме, што су „трошкови изградње насипа, канала за одводњавање и на-

водњавање толико велики, да их не може сносити Водна задруга а ни сама општина града Новог Сада, која је у Водној задрузи заинтересована са 6019 кат. јутара 758 кв. хвати од укупног земљишта у износу од 7712 кат. јутара 1342 кв. хвати а које се има привести бољој култури. Приватна лица имају од овог земљишта 253 кат. јутра 17 кв. хв. Војни ерар 918 кат. јут. 1203 кв. хв. а општина Каћ 521 кат. јутра 964 кв. хв.

После ове занимљиве констатације Министарство пољопривреде је нагласило, да је „Водној задрузи потребан дугорочни зајам да изврши ове радове, а зајам може добити само, ако је земљиште слободно од аграрне реформе. Поседи општине града Новог Сада, и општине Каћ су под стегамa Закона аграрне реформе“. Из овог се става дакле јасно види, да је ритско земљиште изузето испод удара аграрне реформе само тако, што Водна задруга мора на то земљиште да подигне зајам за извршење радова око задолмљења и исушења, јер ни она а ни град Нови Сад, коме припада више од $\frac{3}{4}$ задолмљеног земљишта немају друга средства да изврше послове око мелиорације ритског земљишта, а друга земљишта-поседи града Новог Сада и општине Каћ су већ под ударом аграрне реформе и не могу се задужити.

У решењу бр. 13420 од 14 марта 1933 нема ниједна тврдња, из које би се дало закључити, да задолмљено и исушено земљиште неће бити стављено под удар аграрне реформе ни после отплате дуга, као што то смело тврди г. др. Попов, иако Министарство пољопривреде својим решењем 13420 од 14 марта о. г. није ставило ван снаге решење г. Даке Поповића као Министра аграрне реформе бр. 37.458 од 10 децембра 1928, по коме се исушене земље имају узети под удар аграрне реформе после коначне амортизације инвестираног зајма — а које је решење г. др. Попов у 13 броју „Покрета“ хвалио као повољно по интересе града Новог Сада. Сем тога у смислу §-а 10 тач. 9. Закона о ликвидацији аграрне реформе регулисаће се Правилником обавеза, које ће дати власници за исушење ритског земљишта у року од 15 година, а у којем ће се водити рачуна и о одредбама §-а 2 Закона о ликвидацији аграрне реформе, којим је одређен максимум за велике поседе.

Очевидно је дакле, да се г. др. Попов много пребацио, када је у својој исправци тврдио, да се исушено земљиште неће ставити под удар аграрне реформе ни после отплате дуга, а да је Министарство пољопривреде хтело у том погледу да обезбеди општину града Новог Сада, оно се не би устручавало то да учини, али би се у сваком случају претходно морале укинути оне одредбе

Закона о ликвидацији аграрне форме, које сметају да се обрадују велики поседи, који би имали веће површине земљишта него што је предвиђено у законским одредбама о максимуму и супермаксимуму. А уколико би решење Министарства пољопривреде било у противности са законским одредбама, неби се могло извршити. Занимљиво је пак, да г. Борота у свом извештају, поднесеном Градском одбору, није тврдио, да се задолмљена земља неће ставити под удар аграрне реформе ни онда, када буде исплаћен дуг, него је то оставио г. Др. Попову!

С овим у вези морам констатовати, да г. Др Попов у својој последњој исправци није више тврдио, да је задолмљена земља већ способна за бољу културу и да је Град Нови Сад већ заштићен од поплаве, него је узео на знање извештај комисије Министарства пољопривреде, да се задолмљена земља не може привести бољој култури, док се не изгради унутарња канализација и не успостави пумпа — а дотле није ни град обезбеђен од поплаве. Није се више усудио да побије моју тврдњу, да град има већ сада годишњи издатак од 466.110 динара за Водну задругу, а није повећао своје приходе од земље, јер је изграђена долма а нема канализације ни пумпе. Ако су неки узели под закуп 366 кат. јутара задолмљене земље на Прелеви и у Великом риту, они су то учинили на свој ризик. Многа је земља под водом, јер нема канализације ни пумпе. Комисија Министарства пољопривреде је пак 1—2 марта о. г. констатовала, да задолмљено земљиште није сигурно ни од унутрашњих вода и да није способно за пољопривредну културу — а на том земљишту било је воде и 1—2 марта о. г. изузев Касапску Аду и више делове Ратног острва, и ако тих дана и пре

тога дуже времена није било већег падања кише. Све то стоји у решењу Министарства пољопривреде бр. 13420 од 14 марта о. г. који су пак и поред таког мишљења комисије узели тако земље под закуп, њихови су усеви највише под водом, о чему се могао уверити и г. Др Попов, да је изишао на Прелеву, а да је пажљиво прочитао мишљење комисије Министарства пољопривреде и решење број 13420/933 из којег сам цитирао предње тврдње, не би се затрчавао тврдећи, да је задолмљена земља способна за бољу културу.

2. Г. Др Попов у последњој исправци понова тврди, да је г. Борота затекао хипотекарне и друге дугове у суми од 13 мил. 633.668'58 динара, када је постао градски начелник, и ако сам ја тврдио, да су дугови износили толико тек крајем 1927 године, после шестомесечног начелниковања г. Бороте, а да су крајем 1926 године ти дугови износили само 5.710.349'14 динара. Да г. Др Попов не познаје право стање ствари, најбоље се види из ових чињеница; да је пређашњи Градски одбор 19 маја 1927 г. решио да се подигне зајам код Државне хипотекарне банке до 5 милиона динара, али да се узме у обзир и то, да има око 3 милиона динара у фондовима, да је зајам изгласан 17 јуна 1927 а 2 јула исте године дошао је за градског начелника г. Борота и да је одобрене за тај зајам дало Министарство Финансија тек 22 јула 1927. Питање је, да ли би стари Градски одбор подигао сав зајам од 5 милиона динара. Није искључено, да би можда и мању суму подигао. Али г. Борота, када је већ стари Градски одбор био разрешен, пожурно је, да подигне код Државне хипотекарне банке зајам од 5 милиона динара. Г. Борота је као градски начелник 18 августа 1927 потписао обвезницу, а 29 августа 1927 је

Добра и скрбна мати даје својој деци за пиће Раденску лековиту воду

или чисту или помешану са воћним соком. Таково пиће дете освежи, даје му тек и поспешује поразу. Раденска лековита вода је јефтина и лако је можете добити у свакој трговини.

Стовариште и продаја:
Арнолд Хофман, Нови Сад, Футошки пут број 37.

Гениални изум! Хлађење топлином!!
ЕЛЕКТРО-ЛУКС

Л. 1. Модел електрични, пливски или петролејски погон „Домаће благо“. Без мотора, без компресора, без текуће воде, без шума и без надзора над погоном.

У свако доба свеже животне намирнице својим хлађењем конзервира. Производи лед. Видети и сва обавештење даје

Инж. Ф. КНАП, НОВИ САД, Кр. Петра 23/1. сп. десно.
Електро-Луке апарате за усисавање прашине лаштење паркета и линолеума на 18-то мес. отплату.
Аквизитере и аквизитеркиње на провизију трајим.

тај зајам исплаћен граду Новом Саду на основу обвезнице, коју је потписао г. Борота као градски начелник.

Како сме дакле г. Др Попов да зајам од 5 милиона динара код Државне хипотекарне банке меће на терет пређашњег Градског одбора, када га је подигао и употребио господ. Борота као градски начелник?! Према овако утврђеном чињеничном стању господ. Борота је примио стање хипотекарних и других дугова око 8.400.000—дин. али је тај дуг већ прве године повећао са 5 милиона динара зајмом код Државне хипотекарне банке. Међутим су ти дугови до краја 1931 године порасли на 19 мил. 082.178.81 динара, дакле повећали су се под управом господ. Бороте са више од 10 и по милиона динара, иако је за то време градска управа утрошила 12.385.477'22 динара од прикључених сувишака и ранијих потраживања, а од старих дугова било је пак исплаћено 4 мил. 439.111'52 динара.

У погледу г. зв. пасивних заостатака признаје и господ. Др Попов, да је међу њима било већ пуно исплаћених сума али нису могле бити коначно обрачунате због разних формалности. У колико су били покривене зајмом, исказане су под насловом: хипотекарни и други дугови. Да се ту радило највише о рачунским трансакцијама, има спомена и у закључном рачуну за 1927 годину (на стр. 2). Код домаће благајне било је пасивних заостатака 9.223.477'99 д., од чега је отпадало на необрачунате плате и канцеларијске потребе око 540.000—динара, на ангажовану суму за јавно осветљење око 200.000—дин., на необрачунато калдрмисање скоро 3 милиона динара, на ангажовану суму за полицију 387.293'99 динара, на ангажоване суме за отплату дуга, кланицу, пензијски фонд и слично 2.588.041'64 динара, на ангажоване а још необрачунате прелазне издатке 1.233.828'67 дин. и т. д., а за све те суме постојало је по буџету потребно покриће, које није било још обрачунато, а било је и сувишака преко тога. Због тога пасивни заостаци не узимају се као дуг, за чију би се отплату морали

уносити у буџет потребне суме. То зна сваки, који познаје градско рачуноводство.

3. Г. Др. Попов у својој последњој исправци ћутке је признао, да су крајем 1931 године необрачуната градска потраживања износила 11.824.125'68 динара, а не само 4.653.015'05 динара, као што је он тврдио. Није порицао пак, да је градска општина за време г. др. Бороте подигла само из градских фондова зајам од 10.841.770'58 динара, колику је суму г. Борота убрао од старих градских потраживања. Г. Др. Попов слави то као успех г. Бороте, јер су то били „јефтине зајмови за најпотребније инвестиције“, а многи грађани верују да би боље било, да је много мање било наплаћено од старих потраживања, јер се град не би толико ни задужио.

Иако ја нисам порицао, да је било много градских потраживања, него сам тврдио, да је крајем 1926 године њихов износ био 29.875.868 динара, г. Др. Попов цитира записник Финансијског одбора од 13 јула 1927, да и тиме докаже, да су постојала велика потраживања, нарочито код Основног фонда и да је пожурено убирање тих потраживања, па је узгредно додао г. Др. Попов, да је Финансијски одбор прегледао и исправним нашао закључене рачуне за 1926 годину, док се у мојим рукама налази препис записника Финансијског одбора од 14 јула 1927, у којој је седница још решавано о закључним рачунима.

Понављам, да убирање градских потраживања не спада у делокруг г. Др. Бороте, јер он није егзекутор, ни градски фишкар, ни шеф рачуноводства, а поред тога нико нема права, да тражи нарочито признање за редовно вршење дужности, јер га за то плаћа градска општина. А онај резултат, који г. Др. Попов уписује у заслугу г. Др. Бороти, огледа се у томе, што су градска потраживања знатно смањена, а хипотекарни и други дугови градски су још знатније порасли. Боље би пак било, да градска општина има више потраживања а мање дугова...

4. Г. Др. Попов је ћутке пре-

КИНОПЛАЗМИН

спречава настајање
опасних последица
кроничне маларије.

шао преко моје тврдње, да је у његовом предлогу о привању г. Др. Бороти извршена исправка тек после моје жалбе, када је исправљено, да г. Др. Борота није надмашио све своје претходнике, него само многе, а да у нашој држави нема још многи такав добар начелник, као што је г. Др. Борота, а не да нема још један такав добар градски начелник, као што је први пут било написано. Привањо је г. Др. Попов ћутке и то, да се ни овим накнадно исправљеним предлогом није извукао из негодне ситуације, у коју је запао, вређајући не само претходнике г. Др. Бороте, међу које спада и народни великан Др. Светозар Милетић, него и градске начелнике у нашој држави. А пошто ни у последњој исправци није поновио своју пређашњу тврдњу, да би г. Др. Борота умирао с породицом од глади, да је одмах после ослобођења дошао из Будимпеште у Војводину — да је због тога морао остати као активан официр у мађарској војсци још пуне три године после нашег ослобођења, ја завршавам своју исправку.

Др Борје Тапавица.

Новосадске вести.

— Гђа Баница је посетила Дом старца и старица. У суботу 8 о. м. гђа сувруга г. Бана Дунавске бановине, у пратњи гђе Виде Вулко-Варађанин и Дра Буре Јовановића, посетила је Дом старца и старица Савеза културних друштва у Новом Саду, који се налази у Франкопанској улици бр. 7. Гђу Баницу је дочекао у Дому секретар Савеза г. Стева Поповић, бански већник и провео је кроз сва одељења. Старци и старице су у свечаном оделу прилазили руци и захваљивали на пажњи која им је указана. У дому је сада 37 особа и то 20 мушких и 17 женских. Поред реда и чистоће која влада у Дому, нарочито је пажњу привукло ново инсталирано купатило, за које је Команда Армије дозволила бесплатну употребу воде из градског водовода, а Држ. хигијенски завод у Н. Саду бесплатно инсталацију спровео. Гђа Баница дирнута судбом ових изнемоглих питомаца Дома, пријучила је доказа своје љубави и старана и приложила 300 динара, на чему јој Управа Савеза изриче у име ових сиромаша најдубљу захвалност.

— Зашто се променада не полива? Многи се у чуду питају како то Нови Сад тако велик и леп град то своје једино шеталиште не држи хигијенски. Песковита прашина која се ковитла над целим градом обавије и променаду, то једину уточиште деце и грађана. Упућује се опет на меродавне да из обзира на здравље деције нареди најстрожије да се исто шеталиште полива и до подне и после подне око 4—5 сати. И тиме омогући боравак деце у зелениду и ваздуху. Не само променада већ и околне све улице са којих прашина све сипа и обавија и то мало зеленила што има у граду.

— Весело позориште приређује у суботу 15 и недељу

16 јула две преставе у хотелу „Два Анђела“. Почетак у 9 сати увече. Улазница 5 и 6 динара.

— Појефтиниле су сезонске карте за Штранд. Управа Штранда одлучила је да, са данашњим даном, снизи цену сезонских карата са 80 динара на 60 динара.

Преселење „Ауторске“ канцеларије

Од 1 о. м. Ауторска канцеларија преселила се је из улице Краља Петра бр. 3/II, у нову зграду г. Гостојић Тоше на Шумадијском тргу бр. 14/1. Рибњи трг или раније бивши Дрварски трг.

Оволико знања ради заинтересованима.

Надаље обавештавају се сва г. г. гостионичари, капелници музика, приређивачи забаве, концерата, игранки и т. д., т. ј. сви заинтересовани, да је изишла из штампе *1. Свеска* песама са аутором (композитором) „Централне Задруге Југославенских Аутора“, коју може сваки у канцеларији добити.

Ова књижица је нарочито важна за све интересенте с разлога тога, јер се из ње јасно види, које Југословенске Ауторе заступа предња задруга, односно у истој су књизи по азбучном реду побројане све песме, а поред сваке стављено је и име аутора.

У истој књизи побројана су и сва страна друштва т. ј. сви чланови *Интернационалне Конфедерације*, а чији је члан и „Централна Задруга Југославенских Аутора“; те према томе има искључиво право заступања светскога картела у целој Краљ. Југославији.

Овај картел броји преко 60000 чланова, од којих поједини члан има по више стотина својих композиција.

КЊИЖЕВНОСТ

Југославенска ревија. Изашао је из штампе 4 и 5 број овога лепо уређиваног листа, који служи искључиво за националну и културну пропаганду, те за пропаганду нашега мора, купалишта и летовалишта.

Овај број, поред патриотских чланака износи и кратку биографију првога православнога загребачкога митрополита Господина Доситеја, извештај са Јадранскога дана у Загребу, носталгичну пртиду „Море“. Песму „Једне марјанске ноћи“ и друге корисне чланке и белешке из привредног и просветног подзања нашег народа. Са овим бројем почео је изајати и роман „Жртве страсти и наивности“ из пера самога главнога уредника госп. Буре Драговића. Лист је украшен и са неколико слика међу којима су слике митрополита Доситеја, бана г. Перовић и г. Д. Илића, команданта 35 пешадијског пука Зрињски. Годишња је претплата листа 60— динара, а поједини број 3 динара. Уредништво листа налази се у Загребу у Самостанској улици број 2 а.

Живинарев Гласник најтоплије препоручујемо као користан и одлично уређиван стручни часопис, који је својим досадањим писањем и програ-

мом од три године показао да је неопходан за сваког перадира и куњићара. Лист излази редовно сваког првог у месецу а полугодишња му је претплата свега 30 динара, која се шаље унапред. — Бесплатне угледне бројеве шаље: „Перадарев Гласник“ Београд VIII, Цара Николе II, број 20.

За вршалице

пату и завојни материјал, као и све остале прописане артикле тражите само са марком „ЕЛЕМА“. — Добива се у свим апотекама и дрогеријама.

Елема д. д. Загреб,
Вурелчева улца број 4.

Извршни број 152-1932.

Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102, зак. чл. LX, из 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду под бројем 306-1933, у корист тражиоца извршења Летић Светислава, из Новог Сада, (кога заступа Др Иванчевић Милан, адвокат), из Новог Сада против извршеника из Новог Сада, за наплату 10.590 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 306-1933 и процењене на динара 11.320 и то: разни собни намештај, тепихе, слике, завесе, покриваче, радио апарат, тацне, вазне, лустере, карике и пегло.

Јавна ће се дражба одржати на дан 18 јула 1933 у 2 сати после подне у Новом Саду, у Стевана Врановачког ул. бр. 15.

Нови Сад, 10 јула 1933 године.

ОРЛОВ АЛЕКСАНДАР
судски извршитељ.

Извршни број 149/1933

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 1881 објављује, да ће оне некретнине, које су заплене услед решења среског суда у Н. Саду под бројем 12434/1932, у корист оверководитеља фирме Браћа Миросављевић из Новог Сада (кога заступа Др Купусаревић Михајло адвокат) из Новог Сада против овршеника, ради намирења 680 дин. главнице и прип. а процењене на 16.093 динара и то: разна мануфактурна роба, дућански намештај, вршаћа локомотива, биоскопски апарат, шиваћа машина и кукуруз, на темељу решења број Гн. 2557/1932 новобечејског кр. среског суда на јавној дражби продати.

Јавна ће се дражба одржати на дан 24 јула 1933 у 3 сати после подне у Куманима, у стану дужника.

Нови Бечеј, 10 јула 1933 год.
ЈОВАН СЛАВНИЋ
судски извршитељ.

Извршни број 414-1932.

Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102, зак. чл. LX 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду, донесеног под бројем 1004-1932, у корист тражиоца извршења Хадинав Буре из Новог Сада (кога заступа Др Илић адвокат) против извршеника из Новог Сада за наплату 2236 динара главнице и

прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бројем Гн. 128/9-1932 и процењене на динара 26.750 и то: разне машинерије и собни намештај.

Јавна ће се дражба одржати на дан 19 јула 1933 у 11 сати пре подне у Новом Саду, Стевана Сремца ул. број 13.

Нови Сад, 19 јуна 1933.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ.

Извршни број 190/1933.

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бр. II. И. 447/933, у корист тражиоца извршења Повишић Јосип твор. покућства из Осиека (кога заступа Др Матијевић И. Осиек) против извршеника Дусин Николе из Новог Сада за наплату 6930 74 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. И. 447/933 и процењене на динара 19.250 и то: 2 шпајзецимера, 3 спаваће собе комплет, 1 креденц браун, 1 ролкасна, 2 писаћа стола, 1 рајлер браун и т. д.

Јавна ће се дражба одржати на дан 3 августа 1933 у 3 часа после подне у Новом Саду у Пашећевој улици 20.

Нови Сад, 1 јула 1933.

ВОЈИСЛАВ ВИГ
судски извршитељ.

Извршни број 209/1933

Објава о јавној дражби

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 1881 објављује, да ће услед решења среског суда у Н. Саду донесеног под бројем 3446/1933, у корист тражиоца извршења Старат. Срп. Правосл. Гимназије из Н. Сада (кога заступа Др Моч) против извршеника из Н. Сада за наплату 2400 динара главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. 3446/1933 и процењене на динара 15.000 и то: разне машинерије.

Јавна ће се дражба одржати на дан 31 јула 1933 у 11 сати пре подне у Н. Саду, Грчко Школска ул. 6.

Нови Сад, 13 јула 1933.

СТОЈАН ВОЈНОВИЋ
судски извршитељ.

Извршни број 145-1933.

Објава о јавној дражби.

Потписани судски извршитељ на основу §-а 102 зак. чл. 60 из 1881. објављује, да ће услед решења среског суда у Новом Саду, донесеног под бројем И. 12-1933 у корист тражиоца извршења т. т. „Тунгсрам“, (кога заступа др Купусаревић Михајло адвокат), из Новог Сада, против извршеника из Новог Сада за наплату 4500 дин. главнице и прип. на јавној дражби продавати ниже наведене покретне ствари, пописане у записнику о пленидби под бр. Гн. И. 12-1933 и процењене на динара 13.800 и то: радио апарат, разни собни намештај, тепихе.

Јавна ће се дражба одржати на дан 3 августа 1933 у 12 сати пре подне у Новом Саду, у Железничкој ул. број 40 у стану овршеника.

Нови Сад, 2 јула 1933.

ОРЛОВ АЛЕКСАНДАР
судски извршитељ.

Штампарија Душан Чамараг и Дру-